

MARSVIN SOM FLOKDYR

Af Annbritt Jørgensen, *Cavy Cats opdræt*

I dyreværnslovens kapitel 1, stk 2 står der følgende:

”§ 2. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de **huses**, fodres, vandes og passes **under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.**”

At man skal huse sit kæledyr under hensyntagen til deres fysiologiske og adfærdsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte og videnskabelige erfaringer betyder blandt andet, at man så vidt muligt bør undgå at holde flokdyr alene.

Marsvin er flokdyr. Derfor er det ikke fair overfor marsvinet, at man kun har en. Vælger man at holde et flokdyr som marsvin alene er det udelukkende af egoistiske grunde, og ikke fordi man tænker på, hvad der er bedst for marsvinet.

”Jamen jeg har den jo oppe og snakke med hver dag”

Den hører man rigtig ofte fra folk, der har et marsvin gående alene, fordi mange mener, at det retfærdiggør, at de har den alene.

Men den går bare ikke. For uanset hvor meget man snakker med marsvinet, så forstår det stadig ikke menneskesprog, og at man kæler for den, gør det ikke op for det sociale den får fra en burkammerat af samme art.

Det ville svare til, at man tog et menneske og lukkede inde i et rum hele livet, kun med selskab fra en ged. Mennesket taler ikke samme sprog som geden, og geden taler ikke samme sprog som mennesket, og geden ville derfor aldrig kunne opfylde menneskets sociale behov, og mennesket ville derfor heller ikke trives med en sådan tilværelse.

Det bør folk tænke over, når de overvejer at holde et marsvin alene: Ville de selv trives med sådan en tilværelse, hvor de aldrig ville have kontakt til andre mennesker?

Derfor bør man stræbe efter at have en flok, som består af 2 eller flere marsvin af samme køn. Evt. en flok med hunner og en kastrat. Men ALDRIG en hun sammen med en viril han på permanent basis. En han og en hun bør kun sættes sammen de få uger, hvor man ønsker de skal parre sig, og inden man gør det, bør man først have sat sig ind i tingene omkring avl. Har man en han og en hun gående sammen permanent vil hannen parre hunnen, hun vil blive drægtig og så snart hun har født, vil hannen parre hende igen. De vil fortsætte med at producere unger indtil hunnens krop ikke længere kan holde til det og hun dør af det.

Men en flok med 2 eller flere hunner, samt evt. en kastrat, vil ofte fungere rigtig fint.

Man kan også sagtens have 2 og nogen gange flere hanner gående sammen, men der er også altid en risiko for, at hannerne, når de bliver ældre, vil vise sig at være af den meget dominerende type og at de derfor ikke vil kunne enes. Har man en han, som ikke kan enes med andre hanner, eller er man nervøs for, at ens han ikke vil kunne enes med andre hanner, så er det et bedre alternativ at lade ham kastrere og gå med en hun, end det er at lade ham gå helt alene.

Nogen tror, at man i stedet kan holde marsvinet sammen med en kanin. Men det er en rigtig dårlig ide.

Først og fremmest har de ikke de samme fodermæssige behov, men endnu værre er, at kanin er et solitært dyr og marsvinet er et flokdyr. Marsvinet har behov for selskab, det har kaninen ikke på samme måde. Så når marsvinet søger kontakt med kaninen, kan kaninen nemt blive irriteret på marsvinet, og de skader en kanin kan lave på et marsvin er rigtig ofte fatale. Desværre er det set alt for tit, at mange mener, at kaninen og marsvinet jo har det fint sammen. Indtil den dag det går galt. Og det er næsten altid marsvinet der ender som taberen, da det som regel kræver dødsfald før folk forstår, at det er en dårlig ide at holde de to arter sammen.